

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 275/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 9 C 290/2008 a jeho uznesením zo 7. apríla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 9 C 290/2008 a jeho uznesením zo 7. apríla 2009 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 2. októbra 2008 okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy. Napadnutým uznesením okresného súdu nebolo sťažovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v tejto veci a zároveň bola zamietnutá jeho žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Sťažovateľ proti napadnutému uzneseniu okresného súdu podal 20. apríla 2009 odvolanie.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že na okresnom súde podal dôvodnú žalobu a prvostupňový súd ho „odmieta oslobodiť od súdnych poplatkov, hoci sťažovateľ je prototypom na oslobodenie z dôvodov:

- nemá príjem vyšší ako 1.4-násobok životného minima,
- nemá žiaden príjem od mája 2006,
- je plne invalidný od roku 2001,
- je nositeľom ŤZP od roku 2003,
- nemá možnosť zárobku,
- žaloba proti psychiatrom je dôvodná - posudky sú nepravdivé, znalci nevedia preukázať

to čo tvrdia,

prvostupňový súd je povinný rozhodovať spravodlivo od počiatku, je nezmyselné tvrdiť, že sťažovateľ má možnosť odvolania. Aj keď má možnosť odvolávania, to neznamená, že v každej veci sa musí odvolávať, dovolávať, kým dôjde k zmareniu konania v rozpore so zákonmi.

Žaloba podaná dňa 02. 10. 2008 proti psychiatrom, ktorí vyrobili znalecký posudok pre súd nepravdivý a vykonštruovaný lebo nie sú schopní svoje tvrdenia dokazovať a prezentovať.

Súd dostal všetky potrebné informácie o majetkových a zárobkových pomeroch sťažovateľa a aj tak rozhodol podľa G. zákona v rozpore so zákonmi a neoslobodila sťažovateľa od súdnych poplatkov.

G. zbavila sťažovateľa základných práv svojvoľne v rozpore so zákonom a tak dala najavo justičnej mafii, že súhlasí s jej justičnou persekúciou D. B. až do fáze dokonania justičnej vraždy chronickým spôsobovaním frustrácie nekonečnou nespravodlivosťou!!!

Sudkyňa G. týmto roztočila ďalší kolotoč zbytočností odvolávania, dovolávania, ústavnej sťažnosti a sťažnosti Európskemu súdu.

Toto je jeden z posledných krčvov justičnej mafie!!!“.

Na základe uvedeného sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, v ktorom vysloví:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základne právo D. B. garantované čl. 6 ods. 1 právo na spravodlivé súdne konanie od počiatku v konaní 9 C/290/2008.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov všeobecne (nielen v tomto konaní) až do dňa zlepšenia jeho pomerov.

II.C. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného sudu Bratislava II 9 C/290/2008-122 zo dňa 07. 04. 2009 ako protizákonné.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Bratislava II rovnakým spôsobom obťažovať D. B. raz a navždy, porušovaním zákonov, Ústavy SR a medzinárodných dohovorov,

II.D. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 200.000 Eur v lehote 15 dní plus trovy konania sťažovateľovi a jeho advokátovi.“

Sťažovateľ v sťažnosti taktiež požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom „z dôvodov, ktoré sú opakovane uvádzané a všeobecne známe“ (nedostatok finančných prostriedkov, invalidita, pozn.).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu sp. zn. 9 C 290/2008 zo 7. apríla 2009 a jeho predchádzajúcim postupom. K porušeniu označeného práva sťažovateľa malo dôjsť tým, že ho okresný súd pri rozhodovaní v jeho právnej veci neoslobodil od súdnych poplatkov, a súčasne nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov.

Podľa § 201 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 209a ods. 2 OSP len čo všetkým účastníkom uplynie lehota na podanie odvolania a vyjadrenia k odvolaniu, predloží súd vec bez zbytočného odkladu odvolaciemu súdu.

Z uvedených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že sťažovateľ mal možnosť proti napadnutému uzneseniu okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní mu oslobodenia od súdnych poplatkov a zamietnutí jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov, ako účinný prostriedok nápravy využiť odvolanie, ktoré aj 20. apríla 2009 podal. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že spis bol Krajskému súdu v Bratislave predložený 14. mája 2009, avšak o odvolaní sťažovateľa nebolo do dňa predbežného prerokovania jeho sťažnosti rozhodnuté.

Vzhľadom na už spomínaný princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd iba v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd (čl. 127 ods. 1 ústavy), nie je vo vzťahu k predmetnému konaniu daná právomoc ústavného súdu.

Z princípu subsidiarity ako jedného zo základných pojmových znakov právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ochranu pred ústavným súdom nemožno využiť súčasne alebo pred inými prostriedkami nápravy, ktoré má sťažovateľ k dispozícii, ale že sťažnosť je prípustná iba vtedy, ak napriek vyčerpaniu všetkých prípustných právnych možností nápravy naďalej dochádza k porušovaniu základných práv alebo slobôd sťažovateľa (m. m. IV. ÚS 21/02).

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, neznamená samotné podanie oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom (IV. ÚS 177/05).

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že pokiaľ je možná a dostupná účinná právna ochrana základných práv a slobôd sťažovateľa v odvolacom konaní, je vylúčená právomoc ústavného súdu na konanie v danej veci. Preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2009